

תת"ע 6148/06/17 - מדינת ישראל נגד מוחמד רבאיעה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

תת"ע 6148-06-17 מדינת ישראל נ' רבאיעה
בפני כבוד השופט ארנון איתן

בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מוחמד רבאיעה

הנאשמים

הכרעת דין

1. על פי כתב האישום ביום 2.6.17 ברחוב דרך חברון בירושלים נהג הנאשם באוטובוס מ.ר. 8286059 (להלן: "האוטובוס") כשמעולם לא היה מורשה לנהוג. בכך כן נטען, עבר הנאשם עבירה בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה.
2. ביום 25.9.17 כפר הנאשם בכתב האישום וטען, כי לא הוא שנהג באוטובוס. בהתאם נקבע התיק לשמיעת ראיות.

פרשת תביעה:

3. מטעם המאשימה העיד שוטר מג"ב אלעזר יהודה, (להלן: "השוטר") בהתאם למזכר שכתב ביום האירוע (סומן 1/1), על פיו באותו היום פיקד על מספר לוחמים במהלך חג הרמדאן על ציר דרך חברון- בית לחם מכיוון רחוב הרוזמרין, הבחין באוטובוס נוסע על הציר. האוטובוס לא הורשה להיכנס לאיסוף מתפללים ועל כן הנהג עצר את האוטובוס במרחק 200 מטר והגיע אליהם רגלית לקבלת אישור כניסה. בשלב מסוים העיד השוטר, כי שמע בקשר שהאוטובוס מתקדם לעברם על כן ניגש כדי לעצור אותו.
4. בהגיעו למקום סימן השוטר לנאשם שנהג באוטובוס לעצור, אך הוא לא הגיב. השוטר הוסיף, כי הבחין בנאשם משוחח בטלפון תוך כדי נסיעה באוטובוס. השוטר התקרב וביקש מהנאשם לעצור ולפתוח את הדלת. מהשלב הזה עלה השוטר לאוטובוס והיה כל העת עם הנאשם שהיה ישוב בכיסא הנהג. בתחילה כן ציין, פנה אליו בגין שיחתו בפלאפון בשעת נהיגה וכניסתו לאזור בלא שהותר לו הדבר.
5. השוטר הוסיף, כי שוחח עם הנאשם בשפה העברית, ובשלב מסוים ביקש ממנו שיציג לו רישיון רכב. אז הבחין כי הנאשם "בלחץ" כך לדבריו, ודבר זה עורר את חשד, על כן הורה לו לכבות את האוטובוס, ושנסיעתו לא תותר עד שיציג תעודה מזהה.

6. בשלב הזה המשיך השוטר שוחח הנאשם בפלאפון עם הנהג המקורי שהגיע חזרה לאוטובוס. הנהג שהינו בן דודו של הנאשם, ציין בפני השוטר כי קיבל אישור לנסוע, אולם השוטר התעקש לראות תחילה את רישיונותיו של הנאשם. בשלב הבא ניסה הנאשם לצאת מהאוטובוס אולם השוטר חסם את דרכו, והבחין בארנקו של הנאשם, זאת למרות שהנאשם טען בפניו קודם לכן כי אין ברשותו תעודה (ראו ת/4). השוטר הורה לו להוציא את תעודת הזהות מהארנק.
7. בשלב הבא החל הנהג לנסוע כשהשוטר נמצא באוטובוס. מיד השוטר הורה לו לעצור או שיעצר. השוטר מסר, כי לאחר חילופי דברים בין הנאשם לנהג נמסרה לו תעודת הזהות, ומבדיקה שערך הוברר כי לנאשם אין רישיון נהיגה.
8. שוטר מסר, כי הזמין שוטר תנועה למקום שהמשיך את הטיפול באירוע.
9. עד נוסף שהעיד הינו שוטר התנועה שהגיע למקום, אנוואר סלמי. שוטר התנועה ערך דו"ח פעולה (ת/3) וכן גבה הודעה מהנאשם (ת/4).

פרשת הגנה:

10. במסגרת זו העיד הנאשם ומסר, כי ישב במושב הנהג והביט בטלפון זאת מבלי שנהג. כשעומת הנאשם במסגרת חקירתו הנגדית והתבקש להציג את השתלשלות האירוע כולו טען, כי אינו זוכר דבר, ואף הוסיף בתחילה, כי כלל לא ישב במושב הנהג אלא במושב סמוך לו.
11. כשעומת שוב עם הודעתו מסר, כי בעצם ישב בכיסא הנהג אולם לא נהג והאוטובוס אף לא היה מונע, זאת בניגוד להודעתו שם אישר את העובדה כי האוטובוס היה מונע.
12. עד נוסף שהעיד מטעם ההגנה, הינו בן דודו של הנאשם נהג האוטובוס מוחמד רבאיעה שמסר, כי בעת שעצר את האוטובוס וניגש רגלית לשוטרים לקבל אישור, האוטובוס לא זז ממקומו. העד הוסיף, כי הנאשם הצטרף אליו לנסיעה לצורך גביית כספים מהמתפללים במקום. במענה לשאלות בית המשפט מסר העד, כי הנאשם ישב לידו ובעת שירד מהאוטובוס כיבה אותו והנאשם ירד אל מחוץ לאוטובוס, והמתין לו.

דין והכרעה:

13. לאחר ששמעתי את העדויות והתרשמתי מהצדדים ראיתי להעדיף את עדויות השוטרים על פני עדות הנאשם ובן דודו.
14. בפתח הדברים ראוי לציין, כי די בדברי הנאשם עצמו כפי שמסרם בעדותו, לפיה ישב במושב הנהג שעה שהאוטובוס דלוק, כדי להרשיעו בעבירה המיוחסת לו, וזאת מכוח המבחן שעניינו "שליטה אפקטיבית ברכב". מבחן זה מבסס את המסקנה שפעולותיו של הנאשם באוטובוס תיחשבנה "נהיגה" לכל דבר ועניין.
15. למעלה מן הצורך אוסיף, כי גם עדותו של השוטר מבססת היטב את העבירה המיוחסת לנאשם. השוטר כאמור הבחין בנאשם נוהג באוטובוס לכיוונו, שעה שהוא מחזיק בידו טלפון נייד ומשוחח תוך כדי נסיעה. מלכתחילה ניגש השוטר לנאשם כדי לאכוף ביצוע עבירה זו, זאת מבלי שידע, כי הנאשם אינו מחזיק ברישיון נהיגה. אופן התנהגותו של הנאשם שעה שהשוטר עלה לאוטובוס ושוחח עמו, הוא שהדליק אצלו נורת אזהרה שהנאשם מסתיר פרט נוסף.

16. במצב דברים זה ביקש השוטר מהנאשם להזדהות אך הנאשם לא ציית להוראה, ותחת זאת יצר קשר עם בן דודו, ששב לאוטובוס וניסה לנסוע מהמקום ובכך לחלץ את הנאשם מהמצב אליו נקלע.
17. כאמור התעקשותו של השוטר שעה שהבחין בארנק ואף האיום, כי בן הדוד יעצר אם לא יעצור את האוטובוס, הם שהביאו את בן הדוד והנאשם להבין שהשוטר אינו מתכוון לוותר. רק אז ולאחר חילופי דברים בינם לבין עצמם הציג הנאשם תעודה מזהה. כפי שמסר השוטר בירור קצר העלה, כי הנאשם אינו מחזיק ברישיון נהיגה.
18. מעבר לכך אוסיף, כי עדות השוטר הייתה ברורה ורצופה, וניכר היה כי אירוע זה נחרט היטב בזיכרונו.
19. מנגד עדות הנאשם ובן דודו הותירו עליי רושם שלילי. תחילה אציין, כי הנאשם הרכין ראשו מטה לאורך עדותו ולא הישיר מבט. יתר על כן, הנאשם נתפס לסתירות לכל אורך עדותו. כך למשל, בהודעתו מסר, כי ישב בכיסא הנהג שעה שהאוטובוס מונע אך לא נהג. מנגד בעדותו טען תחילה, כי לא ישב בכיסא הנהג אלא במושב סמוך לו והאוטובוס היה כבוי. כשהנאשם עומת במסגרת חקירתו הנגדית עם סתירה זו שב וחזר לגרסתו הראשונית כפי שהציגה במשטרה.
20. נוסף לכך ציין, כי בן דודו הניע את האוטובוס ועזב את המקום או אז נכנס לאוטובוס והתיישב בתא הנהג. מנגד, מוסר בן דודו, כי בעת שיצא מהאוטובוס דאג לכבות אותו תוך שהנאשם נותר מחוץ לאוטובוס עד שובו. כאמור גרסאותיהם סותרת זו את זו, ובכל מקרה דברי הנאשם עצמו מחזקים את גרסת השוטר לפיה הבחין בנאשם ישוב בתא הנהג, וכל העת היה עמו.
21. במצב דברים זה אין גם סיבה להניח שגם העובדה כי הנאשם נצפה נוהג באוטובוס אינה נכונה. להפך, העובדה כי השוטר ניגש לאכוף עבירה שעניינה שימוש בפלאפון תוך כדי נהיגה, עבירה שבסופו של דבר לא יוחסה לנאשם, מבלי שידע שהנאשם מבצע עבירה נוספת של נהיגה בלא שיש בידו רישיון נהיגה, מחזקים גם את רכיב הנהיגה.
22. אוסיף כי גם במסגרת ת/4 ניתן לראות חיזוק לראיות התביעה. בתגובתו מציין הנאשם תחילה "אני לא נהגתי" ובהמשך מוסר לשוטר התנועה: "**תעזור לי תעשה לי טובה אני מבטיח פעם אחרונה**". בדברים אלו יש חיזוק ממשי וכן ראשית הודאה לביצוע העבירה המיוחסת לו.
23. סיכומם של דברים: הנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו מכוח ישיבתו בתא הנהג שעה שהאוטובוס מונע, וזאת בהתאם למבחן השליטה האפקטיבית. אך כאמור גם חומר הראיות ועדויות התביעה מבססים את העבירה בצורה ברורה.
24. לאור כל אלו אני מרשיע את הנאשם בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, א' כסלו תשע"ח, 19 נובמבר 2017, במעמד הצדדים